

INTERJÚ

Biró Annamária
irodalomtörténész
Aranka Gyögyről

4.

OKTATÁS

Új magyar óvodák,
bölcsődék épülnek
Erdély-szerte

9.

MONDÉN

A brit királyi család
a puha hatalom
képviselésében

10.

5 948491060019 18022

A bontásra ítélt válaszfalak

Benyhe István geopolitikai szakértő Trianon örökségéről és a közös magyar jövőről

FOTÓ: BARABÁS ÁKOS

Koszorúzás Székelyudvarhelyen a Nemzeti Összetartozás Napján: az emlékezésnek gyógyírt kell kínálnia

A Nemzeti Összetartozás Napján Szatmárnémetiben tart előadást Trianon örökségéről és a Kárpát-medencei stratégiai kérdésekről Benyhe István. A Budapesten élő volt madridi magyar diplo-

matával és geopolitikai szakértővel a trianoni évforduló kapcsán a múlt feldolgozásáról és megértéséről, valamint a magyarság előtt álló kihívásokról beszélgettünk.

8.

MAKKAY
JÓZSEF

Jövőtervezés Trianon örökségéből

Trianon évfordulójának közeledtével immár hosszú évek óta elkeseredett hangú bejegyzések és levelek tömkelege lepi el a világhálót. A román egyesülés centenáriuma a folyamatot még jobban felerősíti, hiszen sokan érzik úgy, hogy a nemzedékről nemzedékre átöröklött igazságtalanságnak hangot kell adniuk, fájdalmukat világ-gá kell kiáltaniuk.

Érthető ez a fajta megnyilvánulás, hiszen aligha van olyan magyar ember a Kárpát-medencében, akinek ne rándulna ökölbe a keze Trianon hallatán. A békédiktátum nemcsak a történelmi Magyarország területi szétdarabolását jelentette, hanem a magyarság lelkét is mérgezi immár száz éve. Ezzel függ össze,

hogy sok magyar ma is tehetetlennek érzi magát, és gyógyíthatatlan betegségként éli meg 1920. június negyedikének örökségét.

A lapunknak nyilatkozó, világot járt magyar diplomata e szomorú történetnek azt a fajta vetületét mutatja be, amelyre ritkábban gondolunk, holott ebben az irányban kellene keresni a gyógyírt és az évszázados önsajnálkozásból kivezető utakat.

Tudom, persze, hogy nehéz észrevenni bármiféle javulást az életünkben, mert az emberi természet alapállása az, hogy hamarabb reagál a rossz hírekre, mint a pozitív történetekre. Ezzel együtt azonban nem nehéz észrevenni, hogy a Kárpát-me-

dencében hosszú évek óta egy olyan folyamat indult be, amely válaszként a trianoni szétszakítottságra, sok-sok apró, de lényeges döntéssel erősíti a nemzeti összetartozást. A nyitott szemmel járó magyar ezeket észreveszi Erdélyben is, amikor gyereke a magyar állam által frissen felújított iskola padjába ül be, vagy számtalan olyan rendezvényen, eseményen vehet részt, amely még húsz évvel ezelőtt is szinte elképzelhetetlen volt.

Erre akár azt a választ is lehet adni, hogy alapvető követeléseink terén – területi és kulturális autonómia, nyelvi egyenjogúság stb. – nincs előrehaladás, tehát Trianon öröksége töretlenül tovább él. Valójában ez az állítás sem igaz, hiszen ha

végignézzük az elmúlt száz esztendő romániai magyar történelmét, eleink sokkal nehezebb körülmények között éltek. És itt elsősorban nem a mainál nagyobb szegénységre gondolok, hanem a két világháború közötti és a kommunizmus idején megtapasztalt nemzetiségi kiszolgáltatottságunkra. Bárhogy is nézzük, közösségünk jogérvényesítése ma sokkal jobb, mint egy-két évtizeddel ezelőtt, és éppen az összmagyar tervezés okán lehetünk optimistábbak, mint az elmúlt évtizedekben bármikor.

Természetesen emlékezzünk, de ugyanakkor lássuk azt is, hogy a múlt öröksége éppen ahhoz kell, hogy jövőt tervezhessünk magunknak.